

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr.
a treia-oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În România:

la dnul Carol Schulder în București, strada
Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. san 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Torturarea martirilor.

I-ați privat de libertate; i-ați rupt din mijlocul lucrărilor lor, a căroră tendință nimic nu vă dă dreptul să o socotiți de periculoasă statului, care nu se poate identifica cu rassa maghiară; și i-ați zăvorât la Seghedin și Vaț, despărțindu-i de lumea ce alerga la ei, prin regulamentele cele mai aspre speciale, punând ca executori ai regulamentelor niște și mai aspri Cerberi; le-ați luat libertatea de a lucra, crezând că în urma acestei perderi veți opri și libertatea de a gândi și a lucra a poporului; ați făcut tot ce s'a putut face pentru-ca tăind în carne să vedeți ce ați visat și visați, ca vrăbiile mălaiu: că mișcarea românească a scăzut, eșindu-i suflul.

Torturile nu v'au ajuns, condamnărilor nu au fost destule; și ați trimis prin urmare în Ardeal pe Jezzenszky se vadă cum s'ar pute alcătui poliție secretă la Sibiu, Făgăraș și Brașov, pe granițe vezi doamne, pentru-ca să avem și cu ea de luptă; și sub poliție și mai ageră puneți acum și pe martiri...

Bánffy, quousque?

La Vaț, directorul temniței are ordin ca dela 1 Aprilie să deschiză toate scrisorile, pe care le primesc martirii, deși ei sunt prizonieri politici, nu criminali ordinari. Poliție și acolo!

La Seghedin altă tortură:

Familiiile nu mai pot visita pe părinții și soții lor decât numai 2 ore pe zi;

epistolele și ziarele, pe care le primesc martirii vor trece toate prin mâinile directorului temniței;

toate ziarele, care sunt cunoscute ca „dușmane patriei” ori cuprind articoli „dușmani patriei” ori au fost condamnate, nu se vor mai transmite martirilor;

dacă directorul va afla cu cale, la convorbirile familiilor directorul are dreptul să pună un paznic, care la rîndul seu are dreptul să ceară ca numai în limba maghiară, pe care o pricepe și el, să se vorbască.

Bánffy, quousque?

Va se zică până aici l'a adus turbaria pe acest om, care voește să stingă energia din sufletele celor tari; și dupa-ce

ministrul de interne a primit se insulte pe un erou istoric, cel de justiție a primit să decreteze violarea epistolelor, să de tragă ori-ce ziar — afară de cele ungurești — celor ce sînt setoși să știe cel puțin ce se face și să controleze prin servitori inculți ori-ce convorbire în familie.

Se poate mai multă cruzime, se poate mai multă lipsă de ori-ce respect, mai mult belșug de tortură?

La Bánffy, se va putea și asta!

Și apoi mirarea fi mai cuprinde, că mișcarea română crește, că torturile sufletești pe care le pun pe bărbații nostri ne trec ca fiori prin mîduvă și că mințile noastre nu mai ved soluțiuni prietenești?

Voi, voi ați nelineștit, și nelineștiți poporul român! Voi sunteți responsabili de fructele ce le vor da faptele voastre!

Martirii nostri însă nu-și pearză liniștea. De-și ved puțină vreme familiile, gîndească la cei-ce nu o au și nu o ved deloc și sufer și ei; de nu li-se dă lectură, iee-și biblia și istoria lumii, și vor găsi hrana, ce nu le va liniști, ce e drept, curiozitatea și interesul de a ști ce se întîmplă, dar' le va întări inima spre suferințe și nu va lăsa ca demoralisarea, ce o au de scop acele măsuri, să găsească loc într'înșii. Fiți tari și lăsați-ne pe noi să dovedim torturilorilor, că socoteala lor este greșită!

Presa maghiară despre cartea dlui Eugen Brote. „*Hazánk*” dela 3 Aprilie se ocupă la loc de frunte cu cartea domnului Eugen Brote, a cărei apariție am înregistrat-o și noi ieri. După-ce resumează cuprinsul cărții, termină scriind:

„Cartea este scrisă de altfel cu multă istețime. Ea dovedește, că autorul ei știe multe, că este informat despre toate și e foarte proprie a câștiga opinia publică a Germaniei. Cea mai prețioasă parte a cărții sînt apendicele, care ocupă aproape jumătate din cuprinsul ei”.

UN ATENTAT.

(*) Foile ce ne sosesc azi din Budapesta aduc amănunte despre atentatul cu dinamită în contra statuei lui Hentzi.

Ungurii scriu cu oare-care bucurie despre acest atentat, al cărui autor n'a

fost încă prins. Probabil, că nici nu are să fie prins, deoarece-ce atât poliția cât și judecătoria nu-și prea dă osteneală mare să-l descopere. În indolența sa e spriginită de întreaga ziaristică maghiară, care despre statua lui Hentzi scrie cu o nespusă ură și batjocură.

„Magyar Hirlap” de pildă, scrie:

„Nu înțelegem, cum cei căror memoria lui Hentzi le este scumpă, lasă această statuă monstruoasă p'un loc, unde numai indignare provoacă”.

„Budapesti Hirlap” (nrul dela 3 Aprilie) scrie în următorul chip:

„Hotărît, că în toată Ungaria nu se află un singur om, cărui — din punct de vedere al sentimentelor — să-i pese ce se întîmplă cu statua lui Hentzi. Pentru-că construcția aceasta de fer n'are în țeara aceasta nici o simpatie... Ori-și-cine s'ar bucura, dacă într-o bună dimineată ar sufla-o un vînt... Că ar fi foarte bine, dacă cineva ar fi dus-o din cale, nimic, ca atentatul de azi-noapte, nu o dovedește”.

Grav este însă nu numai împregiurarea, că astfel scriu foile maghiare despre o statuă ridicată din porunca Monarhului nostru, ci mai ales faptul, că după toate indiciile, atentatul nu l'a făcut vre-un băiat nebunatic, ci pare a fi pus la cale de oameni cu poziție în societatea din Budapesta.

Astfel „Nemzeti Ujság” dela 3 Aprilie scrie, că bănuît este nu numai redactorul dela „Olvasd”, Szeles Adorján, bărbat din societate aristocratică, fost locotenent în armată, ci și avocatul Dr. Takács Zoltán, unul dintre principalii arangiatori ai serbării de dolu pentru Kossuth, — cel care la 1889 arangiasc scandalele contra Ș-ului 25 din legea militară.

Li-s'a dat deci tot kossthiștilor gloria d'a fi „operat” prima-oara cu dinamit.

Consecuența nu se poate tăgădui: la 1848 ei au aprins războiul civil în patrie, la 1849 au detronat Casa domnitoare... D'atunci încoace au continuat cu conspirațiunile și trădările în străinătate, cu scandalele în țeară, până au ajuns la dinamit! Adevărat, deo-cădată s'au mulțumit cu distrugerea unei statue... swarz-gelbistă... Cine ar put să afirme însă, că nu le va veni pofta d'a face „lucruri și mai mari?”

reț, ideal antic! Dumnezeu să binecuvinte pe bătrîna! Cum îi merge?

Daniel: Minunat! Dînsa 'mi-a tras o săpuneală. — „Opt zile”, exclamă dînsa, „și încă n'ai isprăvit nimic”, — fie-ți rușine! — „Am trebuit să-i promit că astăzi încă voi termina — și pe Casanova al dlui Marsal, vreau să-mi țin promisiunea!”

Marsal (cu jumătate voce către Tournois): Auzi, ce îndrăgă el!

Tournois: Comedie! Nimic decât comedie!

Daniel (aparte): Cum mă înfruntă mama, când îi mărturisii, că iubesc pe Victorine, nici nu voi să-i mărturisesc băiatului!

Tournois (se scutură): Hm, hm!

Daniel (se întoarce): Ah, d-voastră aici, domni'or? Trebuie, că v'a prins o pasiune enormă pentru sculptură, de mă onorați încă înaintea ședinței?

Risotto (dispare cu lucrurile la dreapta).

Tournois: Ori te conturbăm, domnule sculptor?

Daniel (pe când își face de lucru la masa de scris): Doamne ferește! Madame Michaud și așa trebuie să vină îndată (se uită la orologiu) 10 ore trecute! Femeile acestea sînt totdeauna mai neexacte!

Tournois: Apoi de, madamei Michaud nu-i poți lua în nume de rău aceasta — îi trebuie totuși cătva timp, ca să se mai întinerească cu dresuri.

Daniel: Până acum n'am observat așa ceva la această femeie simplă, care urește prefăcătoria, atât fizică, cât și morală!

De altfel presa maghiară constată unanim, că „incidentul” e de natură a „indispune cercurile vieneze contra Ungurilor”, pentru-că „la Viena toate chestiile de asemenea natură se iau mai tragic, decât sînt”.

„Patrioții” vor trece însă iute peste „incident” la ordinea zilei. Așa cere „Idea de stat maghiar”: să se nimicească tot ce amintește că a fost o vreme, când orgiile kossuthiste erau interzise, — să nimicească tot ce în prezent și pentru viitor se opune curentului exaltat, care eată s'a manifestat deja și prin... dinamită.

Numai înainte, „patrioți” buni!

Revista politică.

(*Antisemiții din Viena*). Domnia Ovrelor în Viena e frîntă, o recunoșe ei înșiși, Israel s'a îmbrăcat în dolu; Viena în cîrînd va fi scoasă din mîinile elementului „cel mai corupt și corupător”. Învîngerea partidului antisemit la alegerile în colegiul al doilea pentru reprezentanța orășenească este prea de tot ne așteptată, încât să se poată prevedea în primul moment toate urmările ei nu numai pentru orașul Vienei însuși, ci peste tot privitor la curentele politice hotărîtoare.

Capitala monarhiei, după ultima încorporare a fostelor suburbii mai la periferia ei, încorporare întemplată acum patru ani, este împărțită în 19 cercuri, ear' reprezentanța orășenească (*Gemeinderath*) se compune din 138 de membri, care se aleg în 3 colegii diferite. Am amintit acum câteva zile că la alegerea complementară dela 26 Martie în colegiul al treilea, au ieșit toți cei 5 candidați antisemiți, dintre care 4 locuri posedau deja mai înainte și au câștigat al cincilea loc tocmai în acel cerc al II-lea, așa zisă Leopoldstadt, în care ovreimea e mai tare și mare.

Deja acest rezultat prevestia că trebile ovreiești stau rău, de aceea ovreimea în toate colțurile, pe toate terenurile își încordase forțele pentru ziua de 1 Aprilie la alegerea în colegiul al doilea. De geaba însă, Viena 'și-a venit în fire; 'și-a propus serios a scutura de pe trupul seu lipitorile sugătoare. Și a reușit, a reușit peste așteptare; ce o puneau în rezultatul alegerilor ambelor partide, antisemiții și ovreimea: cei dintăiu nu se așteptau la o așa de mare biruință, ear' cei de pe urmă la astfel de completă înfrîngere. Colegiul al doilea în cele 19 cercuri (*Bezirke*) cuprinde 46 de reprezentanți, dintre care antisemiții până acuma aveau numai 7;

prin alegerea dela 1 Aprilie a crescut numărul lor la 18, ear' numărul membrilor antisemiți în reprezentanța orășenească se ridică la cifra 56, pe când până acum erau numai 38. În-suși „*Neue Freie Presse*” spune în darea de seamă despre alegeri că nici cei mai mari pesimiști dela primărie nu credeau la așa rezultat desastros. Au mai rămas încă 8 candidaturi în balotagiu, dintre care însăși sus numita foaie spune că antisemiții vor învinge în șapte locuri, așa încât după alegerea definitivă a colegiului al doilea, antisemiții ar avî în reprezentanța 63 de ai lor. Mai rămîn încă alegerile în colegiul întâiu; aici antisemiții până acum dispun numai de un singur reprezentant, adică de cercul Ottakring; dacă vor reuși a realege și aici pe un reprezentant antisemit, numărul totat al antisemiților în reprezentanța orășenească va fi de 64 față cu 74 jidano-liberali.

Majoritatea așadar va fi numai de 10 voturi; „cine însă cunoaște unele personalități ale acestei slabe majorități, va și ști, că devine într'adevăr minoritate”.

După toate rapoartele conglăsuitoare din ambele tabere, învîngerea au hotărît-o funcționarii și învățătorii, care aproape toți votau pentru candidații antisemiei.

Năcazul și spaima în Israel este, se înțelege de sine, afară din cale de mare. În prevederea prăbușirii, foile jidane din ambele capitale ale lor, suflă mai întâiu foc și pară, învinuiesc toată lumea pentru desastru, ear' mai ales o pun în cărcă însuși guvernelor cisleithane, dela începutul erei Taaffe, care nici-odată n'au spus un cuvîntel dojenitor la locul și timpul potrivit întru înfrînarea „orgiilor antisemite”, a celei mai mari rușini a veacului al XIX-lea, învinuiesc și acuză pe însăși coaliția și ministerul acesteia, ca „n'a luat măsuri, n'a procedat după prescripțiunile legii contra hordelor revoluționare antisemite”. Aceste isbucniri de turbare ale ovreimii scoase din fire sînt dintre cele mai domoale ce se pot ceti de două zile în foile jidano-liberale din Cisleithania și jidano-maghiare din Budapesta. Hahamul (șachterul) din „*Pester Lloyd*” merge în furia sa așa de departe, încât pune în perspectivă „ruina, decadența completă a Vienei, încât nici Curtea nu va mai pute sta acolo și va fi silită să se mute la Budapesta definitiv”.

Nerușinarea manifestată în această impertinență suggerare a hotărîrilor Casei domnitoare e atât de perfect ovreească, încât dacă n'ar fi eșit din canalul sus pomenit, totuși fiecare ar ghîci isvorul ei.

Și acum ce? se întreabă întreagă ovreimea, dela Oberralienerii până la pun-

Marsal (iritat încet): Acest dispreț, ofensător în purtarea lui?

Tournois (ca mai înainte): Te mai îndoești încă? Ai auzit cu ce căldură apără pe Michaud? Vezi d-ta (arată spre fund): cum joacă pe amabilul!

Marsal (ca mai înainte): Eu cred, pe Dumnezeul meu, că ai dreptate!

Scena a V-a.

Cei de mai înainte. Madame Michaud, Alfonsine, Victorine, prin centru, Risotto, dela dreapta.

Madame Michaud (în alte vestimente, peptenată sîrbătorește): Așa, iubitul meu Périn! Eată-ne! Știi d-ta, că astăzi este a opta ședință?

Daniel: Da, doamnă, cu regret! Dar' răbdare, acum vî cunoscați pe de rost.

Tournois (înghioldește pe Marsal și îi spune semnificativ): Hm! hm!

Daniel (continuând): Și astăzi trebuie să ajungem la un sfîrșit, presupunînd că veți ședea în fine odată liniștiți!

Madame Michaud: Ei, așteaptă numai, astăzi o să vezi minunea minunilor. (cătră Victorine încet): Am să-i joc această farsă! Până acuma n'am stat liniștită, pentru-că credeam a-i cauza o plăcere prin aceea!

Victorine (încet): Ah! mătușică!

Madame Michaud (ca mai înainte): Toată istoria incognitului 'mi-a zăpăcit capul. Trebuie să simț pe principiile, să se declare.

Victorine (aparte): Mie îmi bate inima mai tare, gîndindu-mă la aceea! (se adresează către Alfonsine, care vorbia încet

FOIȚA „TRIBUNEI.”

BUSTUL.

Comedie în două acte de F. Zell.

(După novela cu același nume de Edmond Abont's.)

Trad. de Iuliu Popescu.

Actul II.

(Urmare.)

Scena a III-a

Des Tournois, Marsal.

Tournois: O ființă încântătoare!

Marsal (cu căldură): Mă simt ca electrisat! Dumnezeule, cum mă fixa când zise: (îi imitează vocea) „Nici o violență!” Vorbînd adevărul, ar trebui să 'se ierte nepofitului, dacă iubește această copilă încântătoare!

Tournois: Dar' Marsal, — ce scurt ești de vedere! Eu sînt pătruns de convingerea, că așa numitul sculptor se interesează mai mult de milioanele Madamei Michaud, decât de fată!

Marsal (uimit): Ei, dar' cum ar pute căpîta milioanele fără fată?

Tournois: Cum? (conducîndu-l la rampă cu jumătate voce): Nu te-ai cugetat d-ta nici-odată, că dacă spre exemplu Victorine nu-ți va zice da — Madame Michaud ینگură ar fi o partidă acceptabilă?

Marsal: Oh! nici-odată!

Tournois: Dînsa este o damă încă covenabilă, într'o anumită vîrstă...

Marsal (înterupîndu-l): Zi mai bine prea numită!

Tournois: Mai are des *boux restes*, din frumseța de odinioară.

Marsal: Resturi, da! — frumseță nu!

Tournois: Este încă bine conservată.

Marsal: Cum? Tînărul și elegantul bărbat se —?

Tournois (îl înterupe): Bagă numai de seamă, ce preventor este față de baba — și cum încearcă ea să-l atragă în cursă cu tot soiul de cochetării.

Marsal: D-ta fantazezi, îți spun!

Tournois: Și eu îți spun d-tale, că am minte sănătoasă și ochi ageri! Fie tînără, fie bătrîna — milioanele sînt pentru nepofitul lucru principal și noi sîntem cei opăriți!

Marsal: De necrezut!

(La stînga după scenă se aude vocea lui Daniel și Risotto).

Tournois: Vine! Fii puțin mai cu atențiune asupra lui și Madamei Michaud; după ședință poate vei cugeta altfel! (Ambii se retrag puțin la un semn al lui Tournois.)

Scena a IV-a.

Cei de mai înainte, Daniel și Risotto.

Daniel (întrînd cu grabă; în mîna are o mică geantă de călătorie și pardesiul pe braț): Eată-mă, Risotto, iubitul meu, visteria tuturor viciurilor! Mama te îmbrățișează și-ți trimite acestea! (Dă lui Risotto gînta și pardesiul).

Risotto (care își depune de grabă ulciorul și ia ambele obiecte, deschide geanta, din care scoate o păreche de ciorapi): Ciorapi noi! Fabricație proprie! Aceasta este mă-

gașii cei mici de pe stradă? „Ce are să se întâmple?” — se îngrozește „*Neue Freie Presse*”. „Majoritatea reprezentanței orașenești nu mai poate lucra... Situația a devenit nesuferită... Viena a devenit problema cea mai serioasă a guvernului... Partidul liberal e prăbușit, părăsit de o mare parte a alegătorilor, și el trebuie să se retragă cu cinste, fără să-și jertfească cinstea în compromisiuni înjositoare.”

„*Neue Freie Presse*” a și interviewat în data a doua zi pe actualul primar Dr. Gröbl despre situația și urmările ei. Primarul recunoaște pe deplin gravitatea ei, și prevede chiar urmările de nefăclărat. „Liberalii în reprezentanța orașenească nu vin la ședințe, așa încât nu poți conta pe ei, și anume din diferite motive; pe când minoritatea are o organizație țepănă, ea știe ce vrea și conducătorii ei se pot bizui, că în totdeauna vor fi la locurile lor”. „Deocamdată nu se poate prevedea, ce va aduce viitorul cel mai apropiat”. După primar trei eventualități sunt posibile:

1. Disolvarea reprezentanței și nouele alegeri, dar' prin aceasta situația va deveni și mai rea decât azi, căci alegerile nouă ar prefăce actuala minoritate în majoritate”.

2. „Mă duc eu; în acest caz de sigur ar fi ales Dr. Lueger în locul meu”.

3. Compromis între cele două partide, un fel de coaliție, „pe care însă n'aș pute să o reprezent timp mai îndelungat în reprezentanța orașului nostru”.

„Dar' peste tot nu se poate spune — a adăugat Dr. Gröbl — care dintre aceste trei moduri de rezolvare ar fi mai puțin stricacios, pentru moment”.

Vom aștepta deci și noi până își va veni lumea ceva în fire, atât cei victorioși cât și cei învinși.

Correspondență din Budapesta.

Budapesta, 1 Aprilie.

Deputații maghiari n'au ce să lucreze. Proiectele religioare nu mai sunt pe tapet, cel puțin deocamdată nu se vor ocupa „părinții patriei”... cu aceste monstre politice.

S'au apucat deci de chestiunea naționalităților.

Au vorbit mulți dar' fără să fie și vrednici de a fi ascultați. E însă foarte caracteristic mersul ideilor în vorbirea lui Pázmándy Dénes, și în „orațiunea” lui Apponyi.

Pázmándy argumentează astfel: Punctul gravitațiunii în chestiunea naționalităților îl formează Românii, priu urmare mai cu deosebire în contra lor trebuie să pășească guvernul energic, nu cumva chestiunea aceasta să devină o chestiune internațională. Măsurile ce ar fi de luat, și ce Pázmándy recomandă guvernului, toate sunt peste măsură silnice.

Ear' noi Românii din vorbirea aceasta aplaudată, putem învăța următoarele:

1. Că politica noastră urmată până azi față de sistemul actual de guvernare, fi aduce în turbare pe toți politicianii șovinști ai sistemului de azi...

2. Că pentru a evita ca chestiunea română să nu devină o chestiune internațională,

discutată de parlamentele străine, se recomandă numai forța brutală...

3. Că împăcare între naționalitatea română și adversarii sei politici nu mai poate avea loc, că datorită guvernului nu e a împăca, ci a nimici naționalitățile...

Și dl Pázmándy numai bine ne-a făcut cu declarațiunile sale.

Dacă într-o țeară o parte însemnată a cetățenilor nu e îndestulată cu starea lucrurilor, și fără să facă revoluțiune, ori răsvrătire, și numai prin aceea că sufer întemnițări grele poate să aducă țeara într-o încurcătură internațională, — ce altceva dovedește împregiurarea aceasta, decât că guvernul țării respective e absolut incapabil de a împlini misiunea sa?...

Maghiarii deci nu mult au de-a mulțumii lui Pázmándy pentru această descoperire.

Noi Românii însă facem bine dacă petrecem cu atențiune mersul ideilor politicienilor maghiari.

Nu mai puțin însemnate are și vorbirea contelui Apponyi.

El între altele zice, că naționalitățile ca atari nu se pot suferi să formeze nici o corporațiune, ci ori-și-ce încercare, care tinde a consolida naționalitățile în corporațiuni deosebite trebuie respinsă, suprimată, însă drepturile cetățenilor singuratici ori-și-ce drepturi să fie acelea trebuie apărute!

Ce zicem noi la asta?

Tradițiunea istorică, limba comună, dă-tinele comune, legea comună, respective ritul comun, acestea laolaltă sunt criteriile unui popor, care există, și are drept să mai continue a trăi și așa prin urmare are drept încontestabil la toate acele mijloace, prin care își asigură existența sa, progresul seu și continuarea tradițiunii sale istorice. Ear' ce sunt aceste mijloace?

Ântăiu și ântăiu gruparea în o corporațiune solidă și tare. Naționalitățile sau mai bine zicând popoarele, formează un întreg organic.

Deci când Apponyi nu ne recunoaște că avem drept de a exista ca națională corporațiune, neagă cel mai elementar postulat al dreptului natural.

Dar' ori-cât va face sofisme contele Apponyi sîntem corporațiuni etnografice, și ca atari avem drept la mijloacele în politică și în cultură, ce ne asigură viitorul.

Însași legea naționalităților din 1868 sub națiunea ungară nu înțeleg decât un întreg politic, eară vorbind în §-ul 26 despre „interesele legale ale naționalităților”, dă acelora drept să se asigureze ca corporațiuni cel puțin etnografice.

Eată cum nu înțelege Apponyi însuși spiritul constituției Ungariei!

Dacă unitatea statului nu suferă prin aceea, că cetățenii au dreptul de a se organiza, de a se grupa în confesiuni, cum poate să zică că gruparea cea mai naturală a cetățenilor în naționalități zdrobește unitatea statului?

Noi însă înțelegem frica adversarilor nostri de organizațiunea naționalităților!

Dela Széchenyi încoace, care a fost mai moderat în această privință, politicianii maghiari n'au făcut alta, decât au subminat basa Ungariei — anume tradițiunea istorică. Au stric

cat acolo, unde numai ar fi trebuit să zidească. Kossuth, acest revoluționar fatal pentru noi toți, cu revoluțiunea sa, cu nechibzuitele sale fapte a tăiat mai toate firele ce au legat laolaltă națiunile patriei. Sub dualism dezvoltându-se idea hegemoniei de rasă și exclusivismul șovinistic a pus virful la toate. Aceste le ved și înțeleg aceia dintre Unguri cari încă cugetă serios, și au mare frică, că dacă se vor întoarce la tradițiunea istorică, la dreptul istoric, atunci aceste popoare ignorate și huiduite recăștigându-și drepturile ar abusa de ele spre a răsturna țeara.

Această frică a conștiinței grele îi depărtează dela noi pe politicianii maghiari.

În vorbirile lui Pázmándy și Apponyi deși se află multe deosebiri, dar o trăsătură comună în ele totuși este: anume frica dela sincera reîntorcere la idea Ungariei istorice.

Noi Românii însă așa știm din exemplele altor națiuni, că dacă cineva se luptă pe teren politic cu frica stărnită în inima sa de rea conștiință — acela totdeauna va rămâne învins.

Bucur.

CORRESPONDENȚA

„TRIBUNEI”.

Tinca, 30 Martie 1895.

Fiecare Român bun și adevărat, care are de scop binele bisericii și al neamului seu, cu dispreț și indignare trebuie să desaproabe atitudinea politice maghiare ale cărei principii fundamentale sunt absolutismul și terorizarea.

Poporul nostru, care tot mereu a fost expus acelor principii reușcioase a ajuns la deplina convingere, că pentru asigurarea libertății sale politice și pentru recăștigarea drepturilor sale juste și legale, — trebuie să ducă o luptă continuă dovedind în acest mod vivacitatea sa.

E curios că absolutismul și năsuința de a teroriza și a presiona convingerea liberă a credincioșilor nostri ortodoxi, s'a incubat deja și în sinul bisericii.

Va să zică: nu destul sîntem apăsați și prigoniti din partea dușmanilor, ci trebuie ca această stare a lucrurilor s'o vedem sevirându-se de către astfel de persoane, cărora li-s'au încredințat conducerea bisericilor și cari stau în fruntea afacerilor noastre atât bisericești cât și școlare.

Timpul a sosit, și simțul nostru constituțional nu mai poate suferi aceste apucături absolutistice și terorizatoare deoare-ce sîntem plini de griji, că va erupe reacțiunea în mod regretabil spre dauna bisericii.

Pentru orientarea publicului românesc, dar' mai ales pentru informarea reprezentanților aceluși public, care nu peste mult se vor întruni în sinodul nostru eparchial, — avem datorință să descoperim o serie de ilegalități și abuzuri a căror centru este consistorul gr-ort. orădan (se vede că învidiază pe cel din Arad!) în frunte cu dl vicar Iosif Goldiș.

După moartea fostului protopop al tractului Tinca — Iosif Vessa — majoritatea absolută a alegătorilor l'a dorit și îl dorește și până azi de protopop pe ierodiaconul Nicolau Diamandi, a cărui activitate atât pe terenul bisericesc cât și pe terenul național

este deplin cunoscută înaintea publicului românesc.

Față de opiniunea generală poate și în semn de recompensare pentru meritele neperitoare ale lui Nicolau Zsiga — moșul lui Diamandi — episcopul Ioan Mețianu și vicarul Iosif Goldiș (poate pentru predica din anul trecut?) cu toate mijloacele fără privire la onestitatea acelora, — se luptă pentru candidatul lor și al familiei lui Tisza, pentru bun patriotul — Roxin Miklós.

Notăm aci, că Roxin, nu a absolvat cursurile teologice și nici testimoniu de maturitate nu l'a avut.

Clerul tractual față de toate amenințările și persecuțiile puse în perspectiva preoților — din locuri înalte și competente, l'a ales pe N. Diamandi de deputat clerical sinodali.

Cunoscut este din coloanele acestei foi manevra condusă în sinod de către dl episcop și soții sei pentru a-l nimici pe N. Diamandi în speranța reușirii lui Roxin Miklós; dar' spre onoarea bărbatilor justii și conștiencioși ai sinodului eparchial, manevra n'a reușit.

Cu aceasta se termină scena primă!

Episcopul diecesan, cunoscând calitățile lui N. Diamandi și rezultatul laudabil cu care a terminat cursurile teologice, l'a hirotonit întru diacon fără examen de calificatiune pentru parochia centrală din Oradea-mare carea este de clasa I.

Examenul de calificatiune preoțească pe baza §-lui 4 din regulamentul de sup. nr. 100 din 1887, are să se țină de 2 ori pe an și anume: în luna lui Februarie și Septembrie; având însă în vedere că în luna lui Septembrie are să expire concursul pentru tractul protopopesc al Tinței, consistorul din Arad, nu cumva să recurgă pentru acest protopopiat și N. Diamandi, a aflat de bine a nu-l ține acest examen; cu toate acestea N. Diamandi pe baza sus numitului §., a cerut termin special ce i-s'a și dat pe 30 Septembrie căl. vechiu la care prezentându-se, după scripturistica s'a enunțat rezultatul, că nu merită clasa I., eată scena a doua.

Comitetul protopopesc al tractului Tinca, văzând persecuțiile nejustificate la care este expus doritul lor, nici până azi nu a făcut candidarea, ear' sinodul electoral ce a urmat în luna Noemvrie pentru alegerea de protopop, s'a disolvat fără vre-un rezultat.

Așa credem, că fapta aceasta a alegătorilor, învederează destul de clar ținuta rezultată și deamă a simțului lor constituțional și dorința majorității tractului.

Văzând dl vicar Iosif Goldiș că toate machinațiunile și apucăturile folosite contra doritului nostru N. Diamandi sînt zădărnice prin bărbăția și lupta rezolută și însuflețită a a alegătorilor, — a pus în mișcare fel și fel de șicanări și terorisări contra preoților din acest tract și anume:

Pe binemeritul paroch Teodor Papp din Berechiu, care în senatul școlar a fost asesor consistorial 22 ani, după ce sinodul eparchial din Arad, ținut anul trecut în semn de recunoștință l'a ales de asesor în senatul bisericesc cu totalitatea voturilor, — episcopul nu a aflat cu cale a-l întârzi nici până acum;

ear' dl I. Goldiș contra praxeii de până acum în biserică, pe lângă ignorarea hotărîrii consistorului plenar adusă în 30 Decemvrie an. trecut, nu îl mai invită nici la o ședință, cu toate-că la ședința primă a senatului bisericesc după alegerea sa a fost invitat și a participat cu votul seu decisiv. Aceasta este efluxul împregiurării, că el este considerat de aderentul cel mai înfocat al lui Diamandi.

Tot dl vicar a fost acela, care văzând că pe administratorul protopopesc Toma Păcală nu îl poate folosi de instrument pentru corțeri în favorul lui Roxin, — cu escluderea consistorului — l'a delăturat și a numit în locul lui pe primul corțer al lui Roxin, — pe Nestor Porumb, și așa tractul a devenit prada volniciei dlui vicar.

Altcum despre această faptă volnică s'a și raportat „Tribunei”.

Văzând tractul, că numirea lui N. Porumb s'a făcut cu ignorarea consistorului și contra dorinței lor, 18 preoți, învătători și membrii sinodului protopopesc, au prezentat consistorului contra numirii lui N. Porumb o plâsoare pe motivele că: ei nu voesc să fie alterat mersul administrațiunii tractului prin influențele particulare și de partid și că nu pot avea încredere în corectitatea, obiectivitatea și imparțialitatea activității numitului administrator protopopesc, care este angajat la rolul de prim corțer al lui Roxin.

Atragem atențiunea asesorilor consistoriali la această plâsoare.

Dl vicar pe de o parte citează la sine „ad audiendum verbum” pe preoții subscriși în acea plâsoare și în modul cel mai dur și terorizător le impută neobediență și renitență față de-dispozițiunile lui și pretinde dela ei revocarea subscrierii; ear' de altă parte — fiindcă în mod volnic a suspendat doi preoți din partidul lui Diamandi prin concursul și intervenirea lui N. Porumb, voind prin suspendarea lor a da exemplu faptic renitențelor(?) îl trimite pe Nestor Porumb la preoții din tract amenințându-i, că vor ajunge la soartea celor doi suspendați dacă nu-și vor revoca subscrierile.

Exemplul nobil(?) a și avut rezultatul dorit, căci trei preoți fiind slabi de ânger au și revocat subscrierile lor.

Este caracteristic, că investigațiunea contra celor doi preoți: Stefan Giurcuțiu din Bicaciu și Ioan Popoviciu din Inând, i'a fost concretizată din partea dlui vicar lui N. Porumb și totodată tot N. Porumb ca asesor din senatul școlar a fost invitat la ședința senatului bisericesc, în care au fost suspendați numiții preoți.

Eată în această faptă câte volnicii, câte ilegalități și câte abuzuri ni-se prezentează!

(Va urma.)

Spicuri din foile maghiare.

„Erdélyi Híradó” dela 3 Aprilie spune, că un Român cult având afaceri la tribunalul din Cluj, a fost silit să vorbească ungurește. După-ce însă a terminat afaceria, a eșit afară, unde cu un pahar de apă și-a spălat gura... „Patrioții” înjură țepăn pe Românul hazliu, care a batjocorit atât de fin seminția lui Árpád... Un lucru însă

cu Marsal și Tournois, stând la stânga): Ei bine?

Marsal (încet): În loc de a se declara ne-a tratat cât se poate de impertinent peste umăr!

Alfonsine (încet): Ciudați diplomați sînteți!

Victorine (a parte): Ah! Daniel (care cu ajutorul lui Risotto lua cărpele de pe bust): V'as ruga dar' doamnă!

Madame Michaud (cu grabă): Aicia sînt (se urcă pe estradă și se așează): Și vezi d-ta, tocmai așa voiu să-ți pozez, dacă trebuie și două ore!

Daniel (examinează poziția): Capul mai mult spre dreapta v' rog! (Își sumete mangetele și mâncile, — vrea să înceapă): Dar' pentru numele Domnului, cum v'ați pep-tenat astăzi, doamnă?

Madame Michaud: Georgete m'a (pep-tenat) coafat.

Daniel: Nu se poate! Risotto!

Risotto: Măiestre!

Daniel: Un peptene.

Risotto (fi dă venind pe dîndărăt, un peptene): Aica-i, măiestre!

Victorine (aparte): Cerule, doar' nu va încerca el?

Daniel (se avîntă pe estradă și își face de lucru la coifura Madamei Michaud, întorcînd publicului spatele): Vedeți aici o șuviță mai puțin, jos cu aceste flori (le aruncă) Toți cei prezenți cu excepția lui Risotto, care frământă indiferent la lutul seu, urmăresc acest act cu diferit interes).

Tournois (încet către Marsal și Alfonsine): Altea Sa, ca „ami dela titel” „Superb!

Marsal și Alfonsine (rid ironic).

Victorine (mai în față spre dreapta aparte): O, amorule ce minuni cășunezi! Tu îl faci chiar friser!

Daniel: Încă tot nu este destul avînt în coifură.

Risotto: Dă-mi șalul! (pune șalul împregiurul capului Madamei Michaud).

Marsal: Și acum face pe modista!

Daniel (își începe lucrarea cu dibăcie): Așa!

Madame Michaud: Te fac însă atent că dacă m'e va mai gădilește musca aceasta la nas, m'e mișe! (un joc al Madamei Michaud, ca și cum ar voi, să se aperse de muscă, pe care în fine o prinde Risotto).

Daniel (vesel): Cum poștești! (De aici încolo, chiar dacă i se adresează vorba sau dacă vorbește singur, își continuă lucru cu diligență, pășind din când în când la dreapta ori la stînga, pentru-ca să poată cuprinde mai bine pe Madame Michaud cu privirea. — După o pauză): V' rog, doamnă, capul puțin mai sus!

Madame Michaud: Dar' așa 'mi-se înțepenește gâtul!

Daniel: N'aveți grije — nu trebuie să mai pozați mult; când va fi schița gata, v' dau libertatea, până la o mică corectură!

Victorine: Cum, domnule, aceasta va sîmna într'adevăr mătășii mele?

Daniel: De sigur, domnișoară, încă înainte de a trece o oră! (Pantomina ironică din partea lui Tournois, Alfonsine și Marsal) Risotto!

Risotto: Măiestre!

Daniel: Apă!

Tournois (încet către Marsal): Îl trec înădușilele acum, când privește pe baba mai deaproape!

Risotto (aduce un pahar cu apă): Eată, măiestre!

Daniel (ia o înghitură în gură și o suflă ca o ceață asupra bustului).

Madame Michaud: De ce m'e stropești astfel în față?

Daniel (vesel): V'ați cam uscat nițel, v' ud, aceasta o numim ceață spaniolă!

(Pausă, în decursul căreia lucrează Daniel)

Madame Michaud: Domnule Périn?

Daniel: Doamnă?

Madame Michaud: Pot să vorbesc?

Daniel: Poftiți!

Madame Michaud: Crezi d-ta că este posibil, ca amorul să facă pe cineva sculptor?

(Mișcare din partea lui Tournois, Alfonsine și Marsal).

Marsal: Hm! Hm!

Tournois: Asta a fost lămurit!

Daniel (voios): De ce nu? Nițel amor și zece ani de studii serioase!

Madame Michaud: Dar' fără studii?

Daniel (voios): Lucrul ar merge ceva mai greu!

Risotto: Dar', măiestre, noi cunoaștem un astfel de caz!

Toți (fără Daniel): Care?

Risotto: Istoria lui Israel cel lung!

Madame Michaud (desilusionată): A lui Israel cel lung? Ce este aceasta? (ese din poziție).

Daniel: Era un gravor sărac, care se întovărășise cu mine în Roma. Noi colegii

fi dădurăm poleca aceasta, pentru-că avea picioarele cele mai lungi, care au purtat v'odată un corp slab.

Risotto (își face de lucru în față spre stînga, desfășură cărpe, ofere lui Daniel lut, compas, mistrie ș. a. și vorbește următoarele frase, pe care le aruncă ici-colo în istorisirea lui Daniel, în ton ștergăresc și cu limbuție) Și pentru-că avea un defect de naștere, el era Ovreu, — de aici numele de Izrael!

Daniel (istorisește lucrând în continu): Omul acesta nu studiase de loc sculptură, și deveni peste noapte sculptor, din amor către o păstorită de capre din Transtevere!

Marsal: O păstorită de capre; — prea bine!

Risotto: Groasa Teresina posa ca model pentru braț, cu 2 lire pe ședință!

Daniel (ca mai sus): Heinemann, — așa se numia lungul Izrael pentru alți oameni, o întâlni într-o zi la mine, și se înamoră grozav de dînsa!

Risotto: Din neghiobie, de fața ei, ear' nu de brațe!

Daniel (continua): „Ce nenorocire”, zicea el, „că nu sînt sculptor, atunci ar veni la mine, ca model și m'aș pute sătura văzându-o!”

Risotto: Adecă era totdeauna flămînd (Mușcă din toată inima dintr'un măr).

Daniel (mai serios): Taci! (continua). Nu-l văzui mai multe săptămîni, într-o zi însă veni la mine plin de bucurie și striga: „Sînt sculptor, am modelat un bust, hai de-l vezi!” (își intrerupe aici pe un moment lucrul) — A

modelat bustul Teresinei din memorie, un cap de operă de concepțiune și executare.

Victorine (care urmări cu nerăbdare): Ei și Teresina?

Daniel: Strălucind de bucurie o cerceta, cu bustul în brațe, spunându-i, că el este acum un artist, că dînsa trebuie să-i pozeze, că o iubește mai mult ca ori când etc...

Victorine: Și ce-i răspuse dînsa?

Daniel: Că se logodise cu câteva ore mai înainte cu un cărcămar din Grotta Ferrata.

Risotto: Care a amenințat-o cu bătăi dacă se va mai cugeta vre-odată de asta ca model! (aceste le spune cam neînțeleș, cu gura plină).

Victorine: Sărmanul om!

Alfonsine: Și opera lui?

Daniel: Fără a mai perde v'ru'n cuvînt, aruncă bustul pe treptele scării spaniole, de se sdrobi în mii de bucăți, și lumea deveni mai săracă cu o operă de artă!

Madame Michaud (mișcată): Și ce se întîmplă cu el?

Daniel: Își beu puținul avut în vin de Grotta Ferrata, și într-o dimineață îl găsiră murind în fața cărcămei Teresinei!

Madame Michaud (Sărman băiat! (își schimbă poza, ștergîndu-și ochii). Istorisirea aceasta m'a pătruns într'atîta, încât era p'aci să încep a m'e boci! (Duce batista la ochi).

Daniel: Posa d-voastre doamnă! (luc-rează).

Victorine (ridicîndu-se, aparte): Cât de natural! Ce să mai cred despre aceasta!

(Va urma.)

nu spune „colegul“ elujan: a fost oare apa carbolisată?

„Nemzeti Ujság“ dela 3 Aprilie scrie, că Ciangăii dela Ghioroc (comit. Aradului), vre-o 90 familii, răbdă foame, din cauza mizeriei în care își tângesc vieța de mai mulți ani.

„Reuniunea ciangăistă“ li-a trimis 200 fl. ca să-și mântue!

Dată și nu de mai multă „mană“ să aveți parte în „Canaanul“ maghiar, „fraților“ Ciangăi!

Invitare de abonament

la

„TRIBUNA“.

Cu 31 Martie v. 1895 expiră
abonamentele pe luna Martie și
pe cuartatul II.

Domnii abonenti sunt rugați
a grăbi cu reînnoirea abonamen-
telor lor pentru regulata expediție
a foii.

Abonamentele se fac prin
mandate postale și numai pentru
un timp, care începe cu prima și
se termină cu ultima lunii după
stilul vechiu.

Abonamentul lunar costă . . . 1 fl. 20 cr.
Abonamentul trilunar costă . . . 3 fl. 50 cr.

Este în interesul dlor abo-
nenți, ca adresele să fie însemnate
oât se poate de corect și legibil.
Domnii abonenti vechi sunt ru-
gați a lipi pe mandatul postal
adresa tipărită dela fașile, în
care li-s-a trimis „Tribuna“ până
acum.

Administrațiunea.

CRONICĂ

Sibiu, 4 Aprilie n.

Din temniță. Aflăm cu siguranță, că
părintele Criste, iubitul nostru martir, va
sosi mâine, Vineri după amiază la orele 1 1/2.

Pentru scumpii întemnițați au dat
liturgii în ambele biserici din Armeni fe-
meile: Ana Opriș a lui Moise și Ana Opriș
a lui Ilie.

Avram Iancu. Magistratul din Sibiu
publică sub nr. 4047/1895 că ori-cine „con-
tribue cu ceva în interesul ridicării plănute
a unei statue lui Avram Iancu, ori adună
contribuiri ori dă“ va fi pedepsit cu 5 zile de
arest și cu amendă până la 100 fl.

Șeful statului maior austriac FZM.
Beck sosește zilele acestea la Alba-Iulia
Orăștie și Dej, pentru-ca să facă recunoa-
ștere și pe fața locului să alcătuească proiec-
tul de manevre de toamnă, între corpul al
7 și 12 de armată.

Atentat asupra monumentului
Hentzi. Cercetările poliției făcute în urma
atentatului, încă n-au avut nici un rezultat.
Ziaristul Szeles Adorján a fost bănuțit cu acest
atentat, pentru-că un asemenea plan a descoperit
unui prieten, și numai pe temeiul mărturisirii
acestuia a fost ascultat Szeles. Ascultarea însă
n'a avut nici un rezultat, căci el a putut să
dovedească alibi-ul seu. Cu toate aceste Sze-
les rămâne și mai departe sub paza poliției
și cercetările continuă mai departe. Se zice
că atentatul a fost pus la cale de către „mai
mulți membri zeloși ai comitetului pentru aran-
garea festivităților kossuthiste.“ Între aceș-
tia a fost bănuțit și avocatul Dr. Takács
Zoltán. În urma cercărilor s'au făcut rapo-
rurile oficioase către ministrul president, către
comandantul de corp prințul Lobkovitz
și către ministerul de resbel din Viena. Ra-
porturile oficioase constată, că monumentul a
rămas intact și că atentatul a fost îndreptat
lu contra spiritului austriac, reprezentat prin
monumentul Hentzi. Foile vieneze se ocupă
toate cu acest atentat și constată unanim, că
atentatul a fost o demonstrație în contra
Austriei.

Aniversarea lui Bismark și Sașii.
Ni se scrie: Opidul nostru Cohalm era cu-
noscut mai înainte numai după nume și nici
nu credeam că concetățenii noștri sași, cari
dela natură sunt oameni mai reci, să se elec-
trizeze pentru o idee așa curând, dar înțem-
plarea cu dl Krammer li-a schimbat cu totul.
Un curent electric a pătruns prin toate stră-
turile societăților și în fiecare tiner și bă-
trân găsește un bun naționalist. Mai înainte
petrecerile săsești erau amestecate cu dnii
puterii, ear în ziua de astăzi au luat un ca-
racter național. Și deabia așteaptă o oca-
siune benevenită spre a-și manifesta naționa-

litate. Ocasiune binevenită a fost și ziua
de 1 Aprilie a. c., când cu mare însuflețire s'a
sărbătoit ziua aniversării a octogenarului Bis-
mark. Sărbarea s'a ținut sub firma „Reu-
niunea de cântări (Liedertafel)“ începutul la
8 ore seara în Sala „Hotelul Soare“; deschi-
derea s'a făcut de directorul Bakó, a vorbit
și naționalistul Krammer, care a descris în
special și a caracterizat vieța marelui Bis-
mark arătând activitatea lui ca factor princi-
pal la consolidarea imperiului german. Ce ne pri-
vește pe noi Români, atâtă însemnătate au ace-
stea adunări, că în viitorul cel mai apropiat
vom avea un bun aliat de a elupa drepturile
noastre scrise în legea de naționalități. B.

Vandalismul dela Turda urmărit
de lege. Într-adevăr ne surprinde știrea, că
s'a introdus cercetare în contra făptuitorilor
și mai ales în contra autorilor intelectuali ai
vandalismului dela Turda, când cu spargerea
caselor venerabilului president Dr. Ioan Rațiu.
Am zis că ne surprinde, pentru-că e ceva
neobișnuit în țeara noastră ca să fie urmărit
de lege aceia, care săvârșesc crime contra
— Românilor. Cercetarea s'a făcut acum după
trei ani și ceva. Între primii acușai sunt:
Jenei, Timăr și Szentkirályi. Tot asemenea s'a
introdus cercetare pentru al doilea vandalism,
când cu insultarea dlui Vlăduțiu. Aici sunt
acușai: Török Dező, Szentkirályi József,
Göncsy József, Ambrus József, Szécsenyi József,
Bakis József, Baja József, Kis József, Klein-
hempl Károly, Gajzágó Albert, Asentó Ferencz,
Csoka Riszta, Kovács József, Lelkes János,
Csikme Endre, Kapras József. — Ziua pertra-
ctării încă nu s'a decis.

Un ziar nou. Dl I. V. Barcianu, până
acum colaborator al „Dreptății“ a înființat în
Timișoara un ziar propriu, intitulat „Con-
trola“. „Dreptatea“ salută aparițiunea lucrării
fostului seu colaborator cu următoarele șire:
O nouă stea cu coadă a apărut pe ho-
rizontul literaturii române. De astă-dată so-
lomonarul care a descoperit-o, a botezat-o „Con-
trola“, ea răsare în Timișoara de două-ori la
săptămână, sau mai probabil „după puțință“,
așa după-cum publicul va fi dispus să se
adepte din razele sale, care vor străbate afund,
afund în toate miseriile omenești, pentru-că
așa cere „Geșefitul“, — mă rog. — „Controla“
va fi îndreptată cu deosebire „contra acelei
foi de toate zilele“, care a „venit prin ata-
curile sale tendențioase și anumitele sale so-
vări în conflict cu sentimentul public al po-
porului nostru“, deoarece-ce ea a „infiltrat ve-
ninul zăpăcirii și al desbinării în inimile ne-
pângărite“. Dnsa „va combate radical și ne-
trănitător la deal și la vale, toate greșeliile,
rătăcirile și nedreptățile vinăle din ori-și-ce
parte“. Eată programul și cu dnul vre-o
câteva probe de stil. Dar cumpărați-o, rogu-vă,
că rideți de vâ topiți!

Așa o salută „Dreptatea“, căreia se pare
nu-i este chiar cald de următoarele ho-
tăriri ale dlui I. V. Barcianu, anunțate în de-
cursul apelului:

„Conduc de cugetele și pătruns de con-
vingerile atinse în rindurile de mai sus, un
grup de bărbați desinteresați a hotărât înfiin-
țarea acestui organ și a-l pune în serviciul
cauzei poporului nostru și în al binelui public
comun.

„Trebuința scoaterii la iveală a orga-
nului „Controla“ a fost aici mai cu seamă
pentru aceea neîncunginată, pentru-că zia-
rul plămădit în mod pociț deja la începu-
tul în anul trecut în acest centru
al Bănatului, și-a arătat deja în
scurtul timp de vre-o câteva luni de
zile toată agrama sa ruginită

„Acea foaie de toate zilele adică, do-
vadă sunt coloanele sale, a venit prin atacă-
rile sale tendențioase și prin anumitele sale
sovări, în conflict cu simțământul public al
poporului nostru întreg, infiltrând prin aceas-
ta, în modul seu, veninul zăpăcirii, al duș-
măniei și al desbinării în inimile nepângă-
rite, însă ușor cresătoare ale multora din ace-
ste ținuturi ale țerii.

„A pune stavilă pornirii bolnave și stric-
cioase intereselor publice ale poporului,
desvîind motivele și biciuind intenți-
unile acelei porniri, va fi una din năsuștele de
frunte ale organului „Controla“.

Faptul, că un fost redactor al „Drep-
tății“ accentuează o origine „pociță“, „desvê-
lirea motivelor“ și „biciuirea intențiilor“ ace-
stui ziar merită oare-care atențiune.

Inundare. „Gazeta Poporului“ scrie,
cât rîul Călmățui a venit atât de mare, încât
în comuna Mihăileștii-de-jos, plasa
Șerbănești, județul Olt, a înecat un mare
număr de case și prăvălii, făcând o multime
de stricăciuni. Boi, oi, cai și alte vite au
fost omorite; oamenii au scăpat de moarte,
urcându-se cu copii în podurile caselor și pe
bordeie.

Dr. Stoilow, ministrul bulgar, a plecat
din Viena la Berlin de unde de se va re-
întoarce earși și va sta pentru un timp foarte
scurt în Viena, ca apoi de aici să plece acasă
la Sofia.

Palatul AA. LL. principelui Ferdinand
și prințesei Maria. Lucrările pentru con-
strucția și aranjamentul interior al palatului
dela Cotroceni vor fi toate terminate la toamnă.
Altefele Lor Regale principele Ferdinand și prin-
cipesa Maria vor lua reședința în palatul dela
Cotroceni la iarna viitoare.

Știri parlamentare din România.
Cetm în „Timpul“. Ieri s'a distribuit d-lor de-
putați umărul proiect de lege: Art. 1. — În
timp de patru ani, începând cu exercițiul 1895
— 96, toate postavurile necesare pentru îmbrăc-
mintea armatei se vor aproviziona prin co-
mande dela fabricile din țeară. Art. 2. — Pre-
țurile cu care se vor plăti se vor stabili prin
o decisiune a consiliului de miniștri, luându-se

de bază media prețurilor pe care a fost plă-
tită fiecare specie de postav în trei ani din
urmă. Art. 3. — Cantitățile comandate fie-
cărei fabrici vor fi în proporție cu instalarea
și cu ceea-ce poate produce fiecare. În cazul
că ori în ce privește cantitățile, ori în ce pri-
vește calitatea și ori care alte condiții ale
caetului de sarcine, fabricanții români, cărora
li s'ar fi comandat postavurile n'ar fi corêș-
puns caetului de sarcine, administrația res-
belului va face aprovizionarea earși prin lici-
tație, conform legii de comptabilitate generală
a statului, la care se vor admite și fabricile
străine.

— Camera a votat cu 67 voturi contra
4, împrumutul comunal de 30 milioane lei.
— În privința vacanțelor de care a fost
vorba la camera „L'Independance Roumaine“
crede a ști că dorința guvernului este ca cor-
purile legiuitoare să nu se despartă până-ce
camera nu va vota luarea în considerație a
legii minelor.

Academia-Română. Mercuri, 22 Mar-
tie v. la ora 1 p. m. Academia-Română a
ținut o ședință publică în localul seu din
Calea-Victoriei 135. S'au ținut următoarele
lecturi: Dl Gr. G. Tocilescu: *Lines roman-
manus în România. Documente din arhivul
Brașovului privitoare la principatele române.*
Dl N. Quintescu: *O formațiune adver-
bială introdusă fuorul popei în limba română.*

Bismarck cancelar onorific. Ziarul
„Leipsiger Neueste Nachrichten“ anunță, că im-
păratul Wilhelm va numi pe Bismarck can-
celar onorific al imperiului.

Răsboiul chino-japonez. „Agenția Reu-
ter“ află din Washington, că o telegramă a
guvernului japonez către ambasada japoneză
din Londra spune, că Mikado a proclamat un
armistițiu cu China.

Din public.*
Avis!
(Distribuire de pădureți și surcei.)
Dispond de un număr mai mare de
pădureți (meri, perți etc.), precum și de sur-
cei nobili din care am hotărât a-i distribui o
parte în mod gratuit membrilor Reuniunii
noastre precum și școalelor de pomi de pe lângă
școalele noastre populare, doritorii să se
adreseze spre acest scop subscrișului comitet
până Marți în 9 Aprilie n. a. c.; când
pot lua pomii în primire la locuința sub-
scrișului vicepresident (Strada Schwimșchul
nr. 48.)

Sibiu, 4 Aprilie 1895.
Comitetul central al „Reuniunii rom. de agr.
din comitatul Sibiului
Iosif Pop, vicepreședinte.
Victor Tordășianu, secretar.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta re-
dacția nu primește răspunderea.

MAI NOU.

Atentatul din Buda.

„Pester Lloyd“ în edițiunea de
seara a numărului de Mercuri publică
știrea, că Szeles Adorján, bănuțit cu
atentatul comis asupra monumentului
Hentzi, a fugit și este curentat de po-
liție. Cu privilegiul perchișițiunii făcute la
casa lui, au aflat niște hărți de reclame
a foii „Olvasd“, în care se zice, că
deputatul Hentaller va arunca în aer
monumentul.

Capitanul Schreppel dela al 14-lea
batalion de pioneri a constatat, că aten-
tatul s'a făcut printr-o petardă al cărei
efect atentatorul nu l'ar fi cunoscut.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI“.

Budapesta, 4 Aprilie n. Aten-
tatorul Szeles n'a fost încă prins. Po-
liția își continuă cercetările prin prietenul
intim al lui Szeles și colaboratorul prin-
cipal al lui „Olvasd“, Seffer László,
în locuința căruia se țineau conciliabule
secrete.

Viena, 4 Aprilie n. La balota-
giurile rămase dela alegerile din 1 Aprilie
au eșit biruitori antisemiți.

București, 4 Aprilie n. Camera
a votat convențiunea, încheiată între Ro-
mânia și Ungaria, privitor la navigațiunea
Prutului.

Belgrad, 4 Aprilie nou. Regina
Natalia va sosi aci la 10 Mai; i-se
pregătește primire strălucită.

Esseg, 4 Aprilie n. Fostul mem-
bru al reprezentanței orașenești Tri-
fonovitz a fost arestat; el se află în
înțelegere cu spărgătorii internaționali de
casse.

Comorn, 4 Aprilie nou. Apele
cresc încă mereu pe insula Sül.
Mureș Osorhein, 4 Aprilie n. Tot
ținutul de aici și până la Deva este
inundaat.

Bibliografie.

La Institutul Tipografic, Sibiu
se află de vânzare:

Nuvel, de Russu Șirianu. Prețul unui
volum este 1 fl.

A apărut și se află de vânzare la In-
stitutul Tipografic (Sibiu) „Un an de luptă“,
de Al. Vlăduță, distinsul poet.

De același autor:
„Dan“, cel mai rumos roman din lite-
ratura noastră românească.

A apărut la „Institutul Tipografic“ T.
Liviu Albini în Sibiu:

„Despre mandatele de plătire“. Explicarea
legii despre mandatele de plătire (art. de lege
XIX. din anul 1893) provăzută cu formulare
de dl Ioan Ivan, avocat în Mediaș. Se
află de vânzare la Institutul Tipografic în
Sibiu și la autor în Mediaș.

Poesii de Ioan N. Roman, un elegant
volum de 230 de pagini și se află de vânzare
la Institutul Tipografic (Sibiu) cu
prețu de fl. 1.25.

A apărut:
Neculae Iorga: „Amintiri din Italia“
În editura Librăriei Steinberg.

Se află de vânzare la „Institutul Tipo-
grafic“:

„Idile și balade“ de G. Coșbuc, ma-
rele nostru poet.
Prețul unui volum fl. 1 65.

A apărut:
„George Stephenson“. Inventatorul loco
mobilei și al căilor ferate). Vieța și operele
sale. De Ioan G. Neamțu București, Tipografia
G. A. Lazareanu, strada Episcopiei, 3. 1895.

Economic.

Știri economice. Cetim în „Timpul“:
Prețurile cerealelor se vor urca de pe cât se
vede tot mai mult și — după cât putem apre-
ția avd în vedere existența vapoarelor en-
glezești în portul Sulina, sosite după acum
acolo în scop de-a întra în Dunăre la Galați
pentru a se încălca cu cereale — acestea vor
avé o bună căutare.

Companii străine de export și-au tri-
mis deja agenții lor la noi în scop de-a trata
cumpărări mari de cereale, ceea-ce deasemenea
va contribui la o simțitoare urcare de prețuri.
De-ocamdată se vor ridica, fără îndoială, can-
titățile de cereale disponibile, ceea-ce odată
executat va fi primul pas în stabilirea unor
prețuri mai bune, ear urcarea gradată la bursă
se va regula și mai bine îndată-ce se vor
mai înmulți cerealele din străinătate, ceea ce,
după informațiunile ce avem, este de prevăzut.

În Braila și Galați grăul s'a plătit sep-
tămăna trecută cu lei 8.20—8.40 hect. în
greutate dela 59—60 libre. Porumbul s'a
vândut dela 7.50 până la 8.20 hect.

Nu mai puțin și orzul, ovêșul și sêcara
au fost bine căutate.

Arăturile de primăvară au început a se
face pe locurile mai ridicate.

LOTERIE.

Tragerea din 8 Aprilie 1895.
Sibiu: 6 21 41 35 28

Căldarul zilei.

24 Martie (5 Aprilie). 1895.
Iulian: S. P. Zacha-ia.
Gregorian: Vincenție.
Soarele: răsare 5.50 apune 6.24 m.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 4 Aprilie n. 12 ore dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 127.1)	Diferența din presință	Temperatura după Celsius	Maximul și mi imul de temperatură	Direcția vântului
Observată				
717.7	—15	— 7.2	+4.3 — 6.8	80

Din țeară 2 Aprilie n. 7 ore dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosf. în mm.	Tempera- tura Celsius	Vântul direcția	țaria
Budapesta . . .	759	— 6.8	V	1
Sătmăr . . .	760	— 3.1	SO	2
Cluj . . .	756	— 4.2	—	—
Orșova . . .	763	— 2.0	V	3
Arad . . .	760	— 1.7	O	1
Panciova . . .	760	— 5.3	NV	4

Sosiți în Sibiu.

În 4 Aprilie 1895.
Hotel Neubrher. M. Mocșary, din Budapesta.
N. Torbó, Steinbach, și Bach, din Viena, toți comercianți.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 2 Apr. n. 1895.

Săminte	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilo
dela	până	dela	până	
Grâu				
Bănățenesc nou	75	76		
Grâu dela Tisa	75	76		
Grâu „Pesta”	75	76		
Grâu de Alba-Reg.	75	76		
„Bacloa”	75	76		
Grâu ung. de Nord	75	76		

Săminte	Soiul	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.
dela	până	dela	până
Sêcară		70—72	5.75 5.85
Orz	de nutreț	60—62	6.25 6.55
„	de vîinars	62—64	6.60 6.90
„	de bere	64—66	7.20 8.20
Ovês	—	39—41	—
Cucuruz (porumb)	bănăț.	75	6.55 6.60
Meiu	de alt soi	—	6.20 6.80
Hrișcă	—	—	—

Grâu	Sept.-Oct.	7.42	7.14
Cucuruz	Mart.-Apr.	6.80	6.82
Ovês	Maiu-Iun.	6.39	6.41
„	Iulie-Aug.	—	—
„	Mart.-Apr.	6.28	6.30
„	Oct.	—	—

Producte diverse	Soiul	Cursul
dela	până	
Sêm. de trif.	Lucernă ungurească	38.— 48.—
„	roșie	58.— 67.—
Oleu de rap.	rafinat	— —
Uns. de porc	dela Pesta	49.— 49.50
„	dela țeară	— —
Slănină	svântată	42.50 43.—
„	afumată	48.— 49.—
Sên	—	— —
Prune	—	— —
Lictar	slavon, nou	17.— 18.—
„	bănățenesc	14.— 14.0
Miere	brută	— —
„	galbină străcurată	— —
Ceară	de Rosenau	— —
Spirt	brut	— —
„	Drojdiițe de spirt	— —

Cursul pieței din Sibiu.

Din 3 Aprilie n. 1895.
Hărție-monetă română Cump. 9.60 vënd. 9.66
Lire turcești „ 10.91 „ 11.01
Imperiali „ 9.78 „ 9.84
Ruble rusești „ 1.31 „ 1.31

Bursa din Budapesta.

Din 2 Aprilie n. 1895.
Renta de aur ung. 6% — —
„ de aur ung. 4% 124.25
„ ung. val. cor. 4% 99.10
Împrumutul căilor ferate ung. 127.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.
(1-a emisiune) 125.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.
(2-a emisiune) 105.—
Bonuri rurale ung. 98.50
„ croate slavone 98.50
Obligațiunile desp. regalilor 101.
Împrumut cu premiu ung. 161.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin 153.50
Renta de hărție austriacă 101.50
„ de argint austriacă 101.50
„ de aur austriacă 124.75
Losurile austriace din 1860 — —
Acțiunile băncii austro-ungare 1095.—
„ de credit ung. — —
„ „ „ aust. — —
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și economii
„ Albina 101.—
Argintul — —
Galbeni împărătești 5.84
Napoleon d'ori 9.84
Mărci 100 imp. germane 60.75
Londra 10 Livers sterlingi 124.40

Bursa de Viena.

Din 2 Aprilie n. 1895.
Renta de aur ung. 6% — —
„ „ „ 4% 124.20
Renta ung. v. c. 4% 99.15
Împrumutul căilor ferate ung. 127.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.
(1-a emisiune) 125.40
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.
(2-a emisiune) 105.—
Bonuri rurale ung. 98.80
„ croate-slavone — —
Împrumut cu premiu ung. 161.0
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin 153.—
Renta de hărție austriacă 101.60
„ „ argint austriacă 101.80
„ „ aur austriacă 124.80
Losuri austriace din 1860 — —
Acțiunile băncii austro-ungare 1084.—
„ de credit ung. 472.—
„ „ de credit aust. 408.70
Argintul — —
Galbeni împărătești 5.76
Napoleon d'ori 9.73
Mărci 100 imp. germane 60.07
Londra 10 Livers sterlingi 131.87

Bursa de București.

Din 9 Mart. v. — 4 ore p. m. Cassa.
Renta rom. per 1875 5% 100
Renta română amort. 5% 97
Renta (Schuldverschreib) 09
Oblig. de stat C. F. R. 6% —
Renta rom. (Rur. conv.) 6% 100
Împrumutul municipal 5% 87 1/2
Scrisuri func. rurale 5% —
Scrisuri func. rurale 7% —
Idem urbane 7% —
„ 6% 1

MARE SURPRINDERE!

Numai pentru 2 fl. 25 cr.

Din cauza eșirii uneia dintre tovarășii, sîntem siliți să oferim pe acest preț atât de ieftin următoarele obiecte:

1 ciasornic minunat suflat cu aur, regulat până la secundă, împreună cu un lanț frumos și lung.

1 portmoneu împodobit minunat.

1 inel, imitație de aur, cu diferite petri.

1 cravată de mătăasă, foarte elegantă.

1 ac de cravată, minunație, cu brilate artificiale.

1 futorial pentru țigărețe, minunat.

2 nasturi de manșete cu mașină.

1 obiect minunat pentru întrebuintare.

[1024] 3-3

Sperăm că onor. mei mușterii se vor simți îndemnați a mă onora cu porunci, deoarece un astfel de privilegiu favorabil de a cumpăra ieftin lucruri minunate rar obține. A se adresa la depositul de ciasornice de export

Schaumer & Adler

Krakau, Dietchgasse, 63.

Institut tipografic în Sibiu.

A eșit de sub tipar și se află de vîndare la Institutul Tipografic în Sibiu

MEMORIALUL

arhiepiscopului și metropolitului

Andrieu baron de Șaguna

sau

luptele naționale-politice ale Românilor

1846—1873

de

NICOLAE POPEA,

archimandrit-vicar arhiepiscopesc.

Tomul I.

Prețul 1 fl. 30 cr.

Institutul Tipografic în Sibiu

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. **Piperaș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Păcală și tîndală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. **Colăciutul.** Obiceiurile țerșailor români la nuntă, de Benedict Vieiu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Flica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Îndărășnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
13. **Blăstăm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. **Bunica** de Pojena Némcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 80 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. **Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Geneșoaca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un peșter în dărășnic.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Frietenul meu Văntură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. **Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. **Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. **Sgârșitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. **Musciu-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. **Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. **Dina mărăgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Eusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbișoniu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. **Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. **Clara Milică.** Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 h.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vîndătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Diplomă de onoare.

Institut Tipografic T. L. Albini, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit
de cuverte, cerneală, recușite de scris,
ceră de pecetluit etc.

Comande din afară
se efectuează repede.

Bilete de vizită
după plac și cerere

Mare deposit
de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină
de epistole
cu plicuri în casete.

EDITURA „TRIBUNEI” ȘI A „FOII POPORULUI”

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Biblioteca populară a „Tribunei”

Dictionar
român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Măcelarilor 21.

Librărie românească în Sibiu

Strada Măcelarilor 21.